

05;#1618; #1593;#1614;#1576;#1614;#1579;#1611;#1575;
#1608;#1614;#1571;#1614;#1606;#1617;#1614;#1603;#1615;#1605;#1618;
#1573;#1616;#1604;#1614;#1610;#1618;#1606;#1614;#1575;
#1604;#1614;#1575;
#1578;#1615;#1585;#1618;#1580;#1614;#1593;#1615;#1608;#1606;#1614;
“Sizi sadece boş yere yarattığımızı ve sizin gerçekten huzurumuza geri
getirilmeyeceğinizi mi sandınız”;[4] Yaratılma gayemiz var. Bizi yaratan bizden kendisi
için bir rızık istememektedir. Çinünkün; her şey O’na
muhtaçtır, O, kimseye muhtaç değil. #1605;#1614;#1575;
#1571;#1615;#1585;#1616;#1610;#1583;#1615;
#1605;#1616;#1606;#1618;#1607;#1615;#1605; #1605;#1617;#1616;#1606;
#1585;#1617;#1616;#1586;#1618;#1602;#1613;
#1608;#1614;#1605;#1614;#1575;
#1571;#1615;#1585;#1616;#1610;#1583;#1615; #1571;#1614;#1606;
#1610;#1615;#1591;#1618;#1593;#1616;#1605;#1615;#1608;#1606;#1616;
“Ben, onlardan bir rızık istemiyorum. Bana yedirmelerini de istemiyorum.”;[5] Bizi
Yaratan (bizim menfaatimize) bizden Kendisine ibadet yapmamızı istemekte ve bunun için
yaratıldığımızı bildirmektedir. #1608;#1614;#1605;#1614;#1575;
#1582;#1614;#1604;#1614;#1602;#1618;#1578;#1615;
#1575;#1604;#1618;#1580;#1616;#1606;#1617;#1614;
#1608;#1614;#1575;#1604;#1618;#1573;#1616;#1606;#1587;#1614;
#1573;#1616;#1604;#1617;#1614;#1575;
#1604;#1616;#1610;#1614;#1593;#1618;#1576;#1615;#1583;#1615;#1608;#16
06;#1616; “Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.”;[6]
Hesap verme bilinciyle yaşamak, insanın aklını kullandığının emaresidir.
#1575;#1604;#1618;#1603;#1614;#1610;#1617;#1616;#1587;#1615;
#1605;#1614;#1606;#1618; #1583;#1614;#1575;#1606;#1614;
#1606;#1614;#1601;#1618;#1587;#1614;#1607;#1615;
#1608;#1614;#1593;#1614;#1605;#1616;#1604;#1614;
#1604;#1616;#1605;#1614;#1575; #1576;#1614;#1593;#1618;#1583;#1614;
#1575;#1604;#1618;#1605;#1614;#1608;#1618;#1578;#1616;
#1608;#1614;#1575;#1604;#1618;#1593;#1614;#1575;#1580;#1616;#1586;#16
15; #1605;#1614;#1606; #1571;#1614;#1578;#1618;#1576;#1614;#1593;#1614;
#1606;#1614;#1601;#1618;#1587;#1614;#1607;#1615;
#1607;#1614;#1608;#1614;#1575;#1607;#1614;#1575;
#1608;#1614;#1578;#1614;#1605;#1614;#1606;#1617;#1614;#1609;
#1593;#1614;#1604;#1614;#1609;
#1575;#1604;#1604;#1617;#1614;#1607;#1616; “Akıllı kimse, kendisini hesaba
çeken ve ölümden sonrası için hazırlayan kimsedir. Aciz kimse ise, nefsi
isteklerine tabi olan ve Allah’tan olmadık şeyler isteyen kimsedir.”;[7] Bu dünya
hayatının ötekisi var. Şükürler olsun ki var. Suriye’de her gün
yüzlerce insanı (kendi halkını!) katleden hesap vermeyecek olsaydı… Dünyanın
birçok yerinde kendi menfaatleri için insanları birbirine düşüren, onları
acımasızca köleleştiren, yetmedi mallarını ve canlarını yok edenler hesap vermeyecek
olsaydı… Yaratana hiç hesaba katmadan dünyayı kendi
düşündükleri gibi dizayn etme çabası içinde olanlar hesap
vermeyecek olsaydı… İnsanlarda bir hesap bilinci olmasaydı dünya yaşantısı kaosa
dönerdi. Ancak Mazlumlar bilmelidirler ki, Allah zalimin zulmünü elbette

bitirecektir. Allah zalimi zulmıyla beraber yerin dibine geçirecektir. Ahiret bilinci işte tam bu noktada Mâslıman'a g¸ verir.

وَلاَ

تَحْسَبَنَّ

اللّهَ

غَافِلاً

عَمَّا

يَعْمَلُ

الظَّالِمُو

06;َ إِنَّمَا

يُؤَخِّرُهُ

05;ْ لِيَوْمٍ

تَشْخَصُ

فِيهِ

الأَبْصَارُ

“Sakın, Allah’ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Allah, onları ancak

gözlerin dehşetle bakakalacağı bir güne erteliyor.”[8] Ahiret bilincini elde etme

noktasında dua etmekte ¸ok önemlidir. İbrahim (a.s.) dilinden Kur’an-ı Kerimde bize şu dua üslupları öğütleniyor.

رَبَّنَا

اغْفِرْ لِي

وَلِوَالِدَ

10;َّ

وَلِلْمُؤْم

16;نِينَ يَوْمَ

يَقُومُ

الْحِسَابُ “Ey

Rabbimiz! Hesap gününde, beni anamı, babamı ve bütün

mürsquo;minleri affeyle”[9] وَلَا

تُخْزِنِي

يَوْمَ

يُبْعَثُونَ (87)

يَوْمَ لَا

يَنْفَعُ

مَالٌ وَلَا

بَنُونَ (88)

إِلَّا مَنْ

أَتَى

اللَّهَ

بِقَلْبٍ

سَلِيمٍ (89) “(Ey Rabbim) İnsanların

dirilecekleri (ve huzuruna gelip hesap verecekleri) gün, beni utandırma. O gün ne mal

fayda verir, ne evlât. Ancak Allah’a temiz bir kalp ile gelenler başka”[10]

Gün bugündür. ¸alışma yeri buradır. Ahiret ödeme ve ödeşme

yeridir. Bu hayatı iyi geç¸irmek asıldır. Bu dünyadan imansız ayrıldıktan sonra Ahiret

hayatında bize yardımcı olacak kimse yoktur. يَا

أَيُّهَا

النَّاسُ

مِمَّا فِيهِ
وَيَقُولُون
14; يَا
وَيْلَتَنَا
مَالِ هَذَا
الْكِتَابِ
لَا
يُغَادِرُ
صَغِيرَةً
وَلَا
كَبِيرَةً
إِلَّا
أَحْصَاهَا
وَوَجَدُوا
مَا عَمِلُوا
حَاضِرًا
وَلَا
يَظْلِمُ
رَبُّكَ
أَحَدًا “O gün herkesin amel
defteri ortaya konmuştur. Ey Muhammed, suçluların, amel defterlerinden korktuklarını
görürsün. ‘Eyvah, bu nasıl deftermiş ki, büyük
küçük hiçbir şey bırakmadan hepsini saymış
dökmüş’’ derler. Onlar (bu defterlerde) bütün yaptıklarını
hazır bulmuşlardır. Senin Rabbin hiç kimseye haksızlık etmez”[13] -Amellerimizi
tartacak bir terazinin var olduğu Őuuruyla hareket ederek.
وَالْوَزْنُ
يَوْمَئِذٍ
الْحَقُّ
فَمَن
ثَقُلَتْ
مَوَازِينُه
15;
فَأُوْلَئِك
14; هُمُ
الْمُفْلِحُ
08;نَ وَمَنْ
خَفَّتْ
مَوَازِينُه
15;
فَأُوْلَئِك
14; الَّذِينَ
خَسِرُواْ
أَنفُسَهُم
بِمَا
كَانُواْ
بِآيَاتِنَا
يِظْلِمُونَ

“O gün (amelleri tartacak) terazi haktır. Kimin (sevap) tartıları ağır gelirse işte onlar kurtulanlardır. Kimin (sevap) tartıları hafif gelirse, işte onlar da ayetlerimize haksızlık etmelerinden ütürü kendilerini zarara sokanlardır.”[\[14\]](#) -Hata yaptığımızda hemen hatamızdan dünüp tüm gücümüze bir daha o hataya dünmeyerek. Makbul olan tüvbe hata yaptıktan sonra hemen o hatadan geri dünebilmektir. إِنَّمَاالتَّوْبَةُعَلَى اللّهِلِلَّذِينَيَعْمَلُونَالسُّوَءَبِجَهَالَةٍثُمَّيَتُوبُونَمِن قَرِيبٍفَأُوْلَئِكَ يَتُوبُاللّهُعَلَيْهِمْوَكَانَاللّهُعَلِيماًحَكِيماً” “Allah katında (makbul) tüvbe, ancak bilmeyerek günah işleyip sonra çok geçmeden tüvbe edenlerin tüvbesidir. İşte Allah, bunların tüvbelerini kabul buyurur. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.”[\[15\]](#) Birde makbul olmayan tüvbe var ki, işte ahirete kavuşma bilinciyle yaşayanlarda asla olmaması gereken bir durum. Rabbimiz bu hali şöyle bildiriyor.

وَلَيْسَتِالتَّوْبَةُلِلَّذِينَيَعْمَلُونَالسَّيِّئَاتِحَتَّىإِذَا حَضَرَأَحَدَهُمُالْمَوْتُقَالَ إِنِّيتُبْتُ الآنَوَلاَالَّذِينَيَمُوتُونَوَهُمْكُفَّارٌأُوْلَئِكَأَعْتَدْنَالَهُمْعَذَابًا

ahiret şuuru olmayan kişinin yanı başında emniyet görevlisi olsa bile türlü türlü kötürlükler yapabilmektedir. Bu sebeple kendimize ve evlatlarımıza yapacağımız en büyük iyilik bu bilinci hayat tarzı haline getirmektir. -Ahiret bilinci Mümine Allah için çalışma yapmakta gü ç verecektir. Mümin bu hayatın fani olduğunu idrak edecek, baki âlemin ahiret olduğuna gönülden iman edecek, tek kazancın Allah rızası için çalışmak olduğu bilincine varacak, böylelikle

يُحِبُّهُمْوَيُحِبُّونَهُ اَذِلَّةٍعَلَىالْمُؤْمِنِينَ اَعِزَّةٍعَلَىالْكَافِرِينَيُجَاهِدُونَ فِى سَبِيلِاللهِ وَلاَيَخَافُونَلَوْمَةَلاَئِمٍذَلِكَفَضْلُ اللهِيُؤْتِيهِمَنْ يَشَاءُوَاللهُوَاسِعٌعَلِيمٌ “Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Onlar müminlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı güçilü ve onurludurlar. Allah yolunda cihad ederler. (Bu yolda) hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar”[18] ayetine mazhar olacaklar. -Ahiret bilinci mazluma dayanma gücü verecektir. Zalimler iflah olmamışlardır, olmuyorlar ve olmayacaklardır. Allah onları hep hüsrana uğratmıştır. Bu hüsranlılık, hem dünya hem de ahiret hüsranlığıdır. Hesap hak. Hesap gerçekleşecek. Yapılan işlerden hesap verilecek. Geliniz! Hesabını veremeyeceğimiz şeylerin ardına düşmeyelim. Geliniz! Ahiret bilinciyle yaşayarak dünyada mutlu, ahrette huzurlu olalım. Geliniz! Ölümün ne zaman bize geleceğinin bilmediğimiz bu dünyada ölüm ve ölüm sonrası için hazırlık yapalım. Geliniz! Peygamberimizi şu hadisini hayat düsturu edinelim. "

حَاسِبُواأَنْفُسَكُمْقَبْلَ أَنْتُحَاسَبُوا، “Hesaba çekilmeden kendinizi hesaba çekiniz.”[19]. Rabbim bizi aklını başına alanlardan eylesin. Rabbim ibret alanlardan eylesin. Rabbim imanla yaşayıp imanla bu dünyadan ayrılanlardan eylesin. Rabbim hesaba çekilmeden önce kendini hesaba çekenlerden eylesin. Cumanız mübarek olsun. Allah’a emanet olun.

 [1] Hadid, 57/4 [2] Tekasür, 102/8 [3] İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, □□Akçağ Yayınları: 4/406 [4] Mü’minûn, 23/115 [5] Zariyat, 51/57 [6] Zariyat, 51/56 [7]Tirmizi, Kıyame 25 [8] İbrahim, 14/42 [9] İbrahim, 14/41 [10] Şûara, 78-89 [11] Lokman, 31/33 [12] Tirmizi, Zühd 4 [13] Kehf, 18/49 [14] A’raf, 7/8-9 [15] Nisa, 4/17 [16] Nisa, 4/18 [17] Tirmizi, Kıyamet 1 [18] Maide, 5/54 [19] Tirmizî, Kıyamet, 14

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)